

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Nonnulla ad eum affectum in nobis excitandum adjumenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

in ara crucis, aeterno Patri nobis placando propitiandóque immolata. Ad quod tamen proderit observasse, quæ jam subiicimus.

§. 2.

Nonnulla ad eum affectum in nobis excitandum
adjumenta.

Primum. Ut in Christi cruciatibus commeditandis, studeamus eos, non velut pridem præteritos, eóque remotos à nostris sensibus, sed tanquam recentes atque præsentis, adeóque velut sub ipso aspectu nostro etiamnum positos, intueri. Sic enim ad sensus meditantis commovendos, & (quod nunc nominatim agimus) piæ compassionis affectum concipiendum, majorem vim habet mysterij propositi contemplatio. Quemadmodum etiam de S. Francisco, S. Birgitta, B. Angela, aliisque à nobis antea in loco memoratum, est: ex quo illis Christi crucifixi viva quædam atque expressa species est objecta divinitus, exinde eam assidue veluti præ oculis habuisse; eaque gratiâ nunquam sine lacrymis, Christi patientis recordari potuisse. Eamque subinde teneritatem, induit cor contemplantis, ut ad solam vocem aut nomen, passionis Dominicæ, illico vulneretur medullitus: veluti de anima Christum amante, scripsit loco citato S. Laurentius Justinianus: *Quoties in ipsius insonuerit auribus dilecti sui de casto concruciatu passionis & opprobria crucis, toties mucronis vulnere transfigitur doloris.* nub. c. 23.

Secundum. Proderit proinde ex forma alibi à nobis præscripta, eorum Christi amicorum, qui vel patienti ac morienti adfuerunt, vel mortuo obsecuti sunt, personas ac sensus in se transferre. Quo modo possumus, exempli causa, nunc juxta crucem cum DEI Matre, merore ac dolore confixi stare; nunc cum Magdalena ad crucem ipsam procumbere, complecti crucifixi pedes, & stillantis amoris gut-

tas studiosè colligere; nunc cum Josepho Arimathæo pueri
comitibus, de ligno depositum condire unguentis, obvol-
vere linteo, lacrymis respergere, ac denique mactis exequij
luctuq; solenni cohonestare.

*L. liberorum
ff. de his qui
infam.*

Scio equidem olim cautum fuisse Lege Romanâ, ne
cui suspendioso luctus consuetus adhiberetur; quod qui in-
nesto illo, ac præ cæteris infami mortis genere puniti essent,
eò viderentur supremis officijs, ac jure communis humani-
tatis indigni. At de dulcissimo Domino ac Salvatore nos-
tro, qui cum nulli culpæ affinis esset, solâ bonitate & amo-
re nostri adductus, sibi crucis elegit infamiam, eòq; ab ip-
sâ morte suâ redemerit, uti magis amari, ita magis lugeri
dignus est, diviniior sanè Lex edicit: *Plangent eum plangitæ
quasi super unigenitum, & dolebunt super eum, ut dolerent
in morte primogeniti*: qui nimirum plangitæ ab ijs adhiben-
dus videatur, qui Christi passionem recogitantes, inter-
quâdam contemplatione (ut eum eadem Scriptura loquitur)
aspiciunt ad eum, quem peccatis suis confixerunt.

Zach. 12.

Tertium. Eapropter & hoc adjungimus, non eorum
tantum quos dixi, personas nobis in ea nostra contem-
platione assumendas; sed nos ipsos quoque in persequendum
ac crucifigentium turba, magno cum pudore atque horrore
nostro, à nobis esse aspiciendos atque recognoscendos. Fel-
lexeris siquidem, Christiane, si in hac sanguinolenta trago-
dia, te ipsum ut nudum merumq; spectatorem consideras.
Actor enim es, & cruentæ scenæ pars magna: ut qui per tua
tua flagitia, in innocentem DEI unigenitum conjurata, in-
trouissimam in mortem ipsum tradas, Judæorumq; linguis
militum manibus, ipsum in diro patibulo suffigas. Vox illa
tua est (si nescis) *crucifige, crucifige eum*. Vox tua, quâ Prae-
ses illum damnavit, & supplicio crucis addixit. Facinus
tuum sunt Christi vincula, flagrorum ictus, corporis livor,
consertæ spinæ; clavi, lancea, crux, facinus tuum. *Ipsi-
Christi*

Christus JESUS in cruce pendens (horror est dicere) opus tuum est; opus amoris, & opus furoris; sed amoris tui, ô bone JESU, amoris tui, & furoris mei. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum? & plorabo die ac nocte dolorem tuum, & scelus ac facinus meum.

Hunc igitur in morem, non Christo duntaxat accepta, sed tibi quoque salutaris erit compassio, si ita lugeas ejus dolores, ut simul detesteris peccata tua, quæ primam illis ac fonticam causam præbuere; si admissa defleas, futura vires; si frigus tuum in Christo redamando incules; si vitæ tuæ torporem inertiamque plangas; si eadem ex causa, non tantum propria, sed aliena quoque, immò mundi totius peccata deplores, & vastam illam horrendamque tot iniquitatum abyssum, quæ factò impetu dulcissimum cor innocen-
tissimi JESU irrupit, & violenter oppressit. Verè etenim, Domine mi JESU, intraverunt aquæ usque ad animam tuam; fluctus peccatorum nostrorum inundaverunt, tempestas demersit te; absorptus es, ut Jonas, & projectus in profundum in corde maris; abyssus malorum vallavit te, pelagus operuit caput tuum. Atqui ego peccavi, & tu plecteris; ego reus sum, & tu damnaris; ego nocens sum, & tu moreris. Verùm de hoc plura in exercitio satisfactionis.

*Psal. 68.
Jon. 3.*

Quartum. Ad eundem compassionis affectum in nobis excitandum, juvabit ipsum Dominum Salvatorem nostrum, tenerè atque intimè diligere: cum ita naturâ comparatum sit, ut si quid patiaris, quem amamus, illico nos subeat patientis miseratio, & quidam existat doloris consensus ac communio; quia videlicet amici mala, veluti nostra reputemus. Ut propterea Doctor Seraphicus, inter ea, quæ nos ad Christo compatiendum excitent, primo loco ponat, ut ei quis studeat uniri per ferventem amorem: *Siquis enim ei per amorem (inquit) bene unitus fuerit, compatieris eidem.* Et prout indicat Nicolaus Eschius in quodam exercitio,

*P. 1. Stim. c.
2. § 4.*

Exerc. 8. citio; fidelis amator deberet ita uniri Christo, ut membrum, ut passionem Christi magis sentiat sibi presentem & inhiat, quam suam propriam passionem & afflictionem. Ex quo illa quoque existit non mediocri utilitas: ut nempe gemini isti affectus & naturali quasi cognatione sese inter se alant atque foveant, & mutuo consensu aut tanquam affricu sese invicem exsuscitent; cum amorem constet compassionem ex se parere; compassione autem confoveri amorem atque intendi. Quod etiam video observasse S. Bonaventuram huiusmodi verbis: *Quantò ferventiùs diliges eum, tantò magis sue compatieris passioni: & quantò plus ei compatieris, tantò plus erga eum thus accendetur affectus. Unde sic mutuo se augebunt dilectio & compassio. Sic ille.*

Postremum. Neque omittenda est illa præceptio. Ad hunc sanctum affectum obtinendum, pro magno munere tibi esse contendendum ab ipso Salvatore, ut vulneribus suis mentem tuam vulneret ac sauciet, & cordi tuo sensum aliquem, sive consensum dolorum suorum impertiat. Converteres te etiam ad beatissimam simulq; afflictissimam Dei Genitricem; eamq; studiosè rogabis, ut vel passionum filij sui pium sensum imprimat cordi tuo, vel guttam infundat illius Oceani amaritudinum, quo ejus anima sanctissima, in unigeniti passione, obruta atque absorpta est; secundum illud Threnorum 2. capite: *Magna est velut mare, contritio tua.* Idemq; precaberis dilectum Jesu discipulum, qui & ipse testis & confors extitit passionum ejus. Sic enim testatur B. Angela Fulginienfis; sese à DEI Matre Sanctòq; Joanne, per eos dolores, quos Christo patiente sustinuerunt, contendisse (& verò etiam quod contendebat impetrasse) sibi ut assidue liceret, propositam habere Passionis Christi memoriam, ejusq; dolorem perentiscere, aut saltem illius doloris (quem ipsa Virgo & S. Joannes experti fuere) participem esse.

Addit loco citato Nicolaus Eschius: rogandam ab unoquoque esse Dominum Jesum; ut se, per ardentem & resignatum spiritum, per patientem & mortificatam animam, per afflicta & excruciatum corpus, suae sanctissimae crucifixae humanitati perfectissime conformare dignetur; aut saltem aliquo continuo dolore corporali omni tempore monere, ut suae passionis nunquam obliviscatur.

Quò denique spectat & ardens illa S. Bonaventurae exhortatio, quam velut clausulam praesenti argumento appono: Nunc ergo charissimi, felle & absinthio atq; myrrha inebriemur; & solum ejus vulnere sentiamus: transfigant cordis nostri intima, ejus convitia, flagella & vulnera; nec in nobis sit, quod non perfundatur compassionis dolore, & affligatur intus. Adde nihilominus huic affinem sensum Henrici Sufonis, qui ex incenso desiderio membrum suis omnibus quodammodo Christo compatiendi, ita eum precatur in quadam sua meditatione: Non sit, mi Domine, ullum corporis de passione mei membrum, quod non speciatim tuam mortem suo modo medietur, tuæq; passionis quandam similitudinem amabiliter praefereat, exhibeatq;. Sic illi.

§. 3.

In quo concluduntur, quae de hoc exercitio dicta sunt.

EX dictis porro perspicitur potest; cum compassionem circa Domini cruciatum exercendam suademus, non sterilem aliquem à nobis commendari, inertem, otiosum mentis affectum, qui sensibili quadam (uti loquuntur) devotione, aut teneritudine cordis, & unâ fortassis alterâve lacrymula contentus sit, cujus exarescentis nullum insuper sit operæ pretium: sed fecundum, operosum, efficacem; qui cum serio atque germano Christi nostrâ causâ convulnerati & excruciatum amore, aliisque præclaris solidarum virtutum actibus, conjunctus sit: quarum utique studium, constat omni

P. 1. Stim. c.

4.

ser. 7.